

nogle, der tjener penge på, at de kommer hertil og ind i landet på de vilkår.

Så man kunne godt forestille sig, at de her mennesker er under et vist pres fra andre for at overtræde de her regler, fordi de er kommet hertil på sådan nogle vilkår. Er det noget, der også indgår i ministerens overvejelser om, hvordan man kan bekæmpe det her misbrug af ordningen?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg vil sådan set bare gentage det, jeg sagde i min indledning, at der netop har været et møde med rigspolitiets udlændingeafdeling for at tage fat om den her problemstilling, og det er som sagt ikke særlig hensigtsmæssigt, hvis jeg står her og fortæller, hvad man vil tage fat om. Det håber jeg der er forståelse for.

Men der er netop reageret, fordi det ikke er en hensigtsmæssig udvikling. Personligt synes jeg, at det er ærgerligt, for det er den visse vej til at undergrave en utrolig god au pair-ordning. Jeg vil meget gerne gøre, hvad jeg kan for at bevare den gode ordning, som au pair-ordningen er, og sikre, at den ikke bliver misbrugt. Derfor er der taget initiativer i håbet om, at vi kan få sat en stopper for de ting, der er sket.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den sidste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 20:

Forespørgsel til finansministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om forholdet mellem løfterne i valgkampen om at forbedre velfærden og de igangværende (overstædede) forhandlinger med kommuner og amter om de økonomiske rammer for 2006 og udgifterne som følge af den igangværende strukturreform?«

Af Kristen Touborg (SF), Anne Baastrup (SF) og Ole Sohn (SF).

(Forespørgslen anmeldt 17/5 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 27/5 2005).

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse først vil blive foretaget i morgen, torsdag den 2. juni 2005.

Begrundelse

Ole Sohn (SF):

Jeg er lidt forsinket. Når man kommer ud i det røgfyldte lokale ved siden af, tænker man ikke helt klart.

Vi har stillet forespørgslen, fordi der jo sker det i de her dage, at der mellem regeringen og kommunerne og amterne fastlægges rammerne for omkring tre fjerdedele af vores velfærdsudgifter.

Aftalerne handler om børnepasning, skole og hjemmepleje, sundhedsvæsen og meget andet, der er helt centralt for borgerne, men alligevel er der stort set ingen politisk debat om aftalerne. Regeringen plejer at henholde sig til, at forhandlingerne må foregå bag lukkede døre, for sådan er det nu engang med forhandlinger.

Det er fuldstændig korrekt, at de afgørende armlægninger må foregå bag lukkede døre; det sker også, når der er finanslovforhandlinger. Men med finansloven skal regeringen jo fremsætte sit udspil i god tid forinden, og der er offentlig debat. Pressen fremsender artikler om problemstillinger, der drøftes, så borgerne kan reagere med deres synspunkter. Men sådan er det ikke med de kommunale aftaler, selv om de på mange måder er vigtigere end finansloven.

Det synes SF er en skidt tradition, og det er derfor, at vi hvert år ønsker at få den her forespørgsel om den kommunale økonomi. Jeg vil i den anledning gerne lige takke for, at det er lykkedes at få den presset ind i det her meget sammenpressede program.

Særlig i år er det jo vanskeligt, for vi er i en situation, hvor vækstrammerne er meget presede, og vi kan oven i købet se, at der er en meget skæv fordeling, hvor regeringen ønsker, at der skal være 0,5 pct. om året til det offentlige forbrug, mens det private stiger 2-3 pct., ja, i år helt op til 3,7 pct.

Så kan man selvfølgelig godt stille spørgsmålet: Hvorfor mener regeringen nu lige, at det er vigtigere med en ekstra ferierejse eller en dyr bil frem for at få en ordentlig pasning af vores børn eller en ordentlig omsorg i ældreplejen?

I år har vi jo det særlige problem, ud over det pres, der er på velfærdsområdet, at rammen stort set er brugt, i hvert fald den ramme, som regeringen tilkendegiver der skal være, i og med at der blev givet en række løfter i valgkampen. Og det, at der er en kommunalreform, en strukturreform undervejs, gør, at det er meget svært at se, hvordan tingene kan hænge sammen.